27/09/2022

Μεσσηνίας: “Η Ορθοδοξία απορρίπτει κάθε έκφραση απομονωτικού και διεκδικητικού εθνικισμού”

/ Επικαιρότητα

Η αντίληψη περί «ιερού πολέμου» που εξέφρασε **ο Πατριάρχης Μόσχας κ.κ. Κύριλλος** για να υποστηρίξει την επιστράτευση στην Ρωσία είναι καταδικασμένη στην Ορθόδοξη Εκκλησία τονίζει ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος σε παρέμβασή του με αφορμή το πρόσφατο κήρυγμα του Κυρίλλου Μόσχας.

Και διερωτάται: Σε τι διαφοροποιείται η έννοια της κατά Κύριλλον «αληθούς πίστης», η οποία δεν υπόκειται στο φόβο του θανάτου εδραζομένη στην έννοια της πατρίδας και μάλιστα σε έναν πόλεμο επιθετικό, από την θανατηφόρα ιδεοληψία των «καμικάζι» και των «τζιχαντιστών»;

Στην παρέμβασή του στο protothema.gr, **ο Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος** υπογραμμίζει:

«Δυστυχώς, προσαρμοσμένος κατά τι ο ευαγγελικός λόγος «ἐφάνησαν ὡσεὶ λῆρος (=τρέλα) τὰ ῥήματα αὐτοῦ» θα μπορούσε να χαρακτηρίσει το πρόσφατο κήρυγμα του Πατριάρχη Κυρίλλου στην Ιερά Μονή Zachatyevsky στη Μόσχα. Ούτε λίγο, ούτε πολύ, δικαιολόγησε την απόφαση του Προέδρου Πούτιν να επιστρατεύσει (μερικώς) τα νιάτα της Ῥωσίας στον ζοφερό και αιματοβαμμένο πόλεμο κατά της ορθόδοξης Ουκρανίας. Και τούτο μάλιστα έπραξε με λόγια πνευματικά και με ιδεολογικές αναφορές, προτρέποντας τους Ῥώσους πολίτες να μην φοβούνται τον θάνατο και να εκπληρώσουν το στρατιωτικό τους καθήκον, επειδή «αν δώσεις τη ζωή σου για την πατρίδα σου, θα είσαι με τον Θεόν στο βασίλειό του, τη δόξα και την αιώνια ζωή».

Αναρωτιέμαι κι εγώ, όπως υποθέτω κάθε καλόπιστος συνάνθρωπός μας, χριστιανός ή μη, αυτό το περιεχόμενο του κηρυγματικού λόγου του Μόσχας Κυρίλλου σε τι διαφέρει από την ισλαμική ακραία φονταμενταλιστική αντίληψη περί «ιερού πολέμου»; Σε τι διαφοροποιείται η έννοια της κατά Κύριλλον «αληθούς πίστης», η οποία δεν υπόκειται στο φόβο του θανάτου εδραζομένη στην έννοια της πατρίδας και μάλιστα σε έναν πόλεμο επιθετικό, από την θανατηφόρα ιδεοληψία των «καμικάζι» και των «τζιχαντιστών»;

Για τους γνωρίζοντες τα σύγχρονα θεολογικά δρώμενα, το ιδεολογικό παραλήρημα του Μόσχας Κυρίλλου δεν είναι καινοφανές. Με αφορμή το Ουκρανικό ζήτημα, τα ίδια εξέφραζε σε κάθε ευκαιρία και η Αντιπροσωπεία της Εκκλησίας της Μόσχας κατά την περίοδο της προετοιμασίας του Κειμένου της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, υπό τον χαρακτηριστικό τίτλο: «Η αποστολή της Ορθοδόξου Εκκλησίας εις τον σύγχρονον κόσμον». Μάλιστα, κατά την επεξεργασία της παραγράφου «Η ειρήνη και η αποτροπή του πολέμου» (Δ΄), όπου προσπαθούσε να επιβάλλει μίαν αντίληψη περί «ιερού πολέμου» στην Ορθοδοξία, γιατί θεωρούσε την πίστη στον Χριστό ως ιδεολογία, γεγονός το οποίο, παρασάγγας απέχει από το πραγματικό και ουσιαστικό ορθόδοξο, εκκλησιαστικό και πατερικό περιεχόμενό της.

Η ορθή και γνήσια πίστη δεν οδηγεί σε αποκλεισμούς, απολυτότητες, ρατσιστικές αντιλήψεις και αποκλειστικότητες ως προς την εν Χριστώ σωτηρία ενός μόνον ή συγκεκριμένων εθνών ή «γένους Χριστιανών Ορθοδόξων». Αυτές οι θέσεις (καταδικασμένες στη συνοδική και συλλογική αντίληψη της Εκκλησίας) οδηγούν στην υιοθέτηση απόψεων επευλόγησης εθνικών και θρησκευτικών πολέμων -και μάλιστα επιθετικών- ή στην διασπορά και επιβολή κάθε μορφής βίας σε συγκεκριμένες κοινωνικές ομάδες ή και θρησκευτικές μειονότητες.

Ευτυχώς, για την κατ' Ανατολάς Ορθοδοξία, εν συνόλῳ οι προτάσεις της Εκκλησίας της Μόσχας απορρίφθηκαν πανορθόδοξα. Δεν υιοθετήθηκαν ούτε συμπεριελήφθησαν στα επίσημα Κείμενα της Αγίας και Μεγάλης Συνόδου, γιατί η Ορθοδοξία απορρίπτει κάθε έκφραση απομονωτικού και διεκδικητικού εθνικισμού, κάθε μορφή διασπαστικού εκκλησιαστικού εθνοφυλετισμού και κάθε έκφραση εκκλησιαστικού παραληρήματος καλυμμένη τεχνηέντως με τον μανδύα της θρησκευτικότητας».